877/11

Den 17. oktober 2011 blev i sag nr. 79.187:

xxxxxx xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx xxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har hesteforsikring i Tryg Forsikring A/S. Han klager over, at selskabet afviser at betale livsdækning i forbindelse med aflivning af en hest.

I sin klage til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Det drejer sig om vores dejlige hest …, som d. 26/8 2009 pludselig blev halt på venstre forben, hvorefter vi tog til … dyrehospital (se bilag). De behandlede hesten 3 gange med slutdato den 7/10 2009, men kom ikke frem til en diagnosticering. De rådede os til at tage hesten med til Tyskland, til …klinik, hvorefter jeg kontaktede forsikringen, for at få godkendelse til dette. Hesten blev i Tyskland behandlet 3 gange (se bilag) hvor den blev opereret én gang i benet. Det blev ikke bedre, og den 3 gang opdagede de at hesten havde udviklet Arthrose i benet (se bilag) og de opfordrede mig til at få hesten aflivet efter dyreværnsloven, da denne sygdom kun ville blive værre og værre og give hesten konstante smerter bare ved at gå.

Jeg ringede derefter til Tryg og de ville ikke give tilladelse til aflivning, før de havde set hesten og lavet en second opinion. De ville ikke acceptere den tyske dyrlæges afgørelse (de accepterer man kører til Tyskland og får behandling, men vil ikke respektere deres afgørelse vedrørende hesten). Derefter kontaktede jeg en dansk dyrlæge K., som tog røntgenbilleder og kunne konstatere udviklingen af sygdommen Arthrose. K.s mening var også at hesten skulle aflives efter dyreværnsloven, da den havde konstante smerter i benet, og ikke kunne følge flokken.

Der blev så lavet en second opinion af S.. den 6/9 2010, (se bilag) hans udtalelser var dog ikke helt sande. Blandt andet var hans mening at hesten var langtået, men jeg havde smeden ude for at beskære hovene og tjekke tilstanden, og han fjernede ca. 1 til 2 millimeter pr. hov, så den trængte ikke til smed. Jeg opfordrede ham ligeledes til at se hestens billeder, men det havde ingen interesse ??

Hesten bliver aldrig rask og ridehest igen ☹"

Af udtalelse af 2/8 2010 fra den tyske dyrlæge W. fremgår bl.a.:

"In summary everything which makes sense has been done to treat the lameness. In the end there was no success. The horse is still lame.

For this reason the gelding is not suited for the intended purpose, he shows loss of use. Because of the permanent lameness it is not advised to leave the horse in the pasture. For humane reasons he should be euthanized."

Af udtalelse af 22/8 2010 fra dyrlæge K. fremgår bl.a.:

"Undertegnede har efter anmodning fra [klager] røntgenundersøgt hesten …, brun vallak, nr. … p.g.a. vedvarende halthed og betydelig smertepåvirkning af hesten.

Hesten er i okt. 2009 og juli 2010 undersøgt og behandlet på klinik i Tyskland med artroskopisk op. i 2009 og kontrol i 2010.

Efter sidste undersøgelse anbefaledes hesten aflivet.

Undertegnede har den 15.07.2010 undersøgt hesten røntgenologisk og fundet betydelig artrose dannelse omkring kodeled VF.

Hesten er tilset den 18.08.2010 p.g.a. at den er blevet meget stille og kan ikke længere følge flokken, selv om den bliver smertelindret.

Ud fra ovennævnte finder jeg, at hesten bør aflives i henhold til lov om værn for dyr."

Af udtalelse af 6/9 2010 fra dyrlæge S. fremgår bl.a.:

"Undertegnede dyrlæge har gennemset røntgenbillederne samt tilset hesten d. 6/9-2010. Der kunne konstateres lette artrotiske forandringer i VF kodeled.

Hesten stod på fold med 2 andre heste ved ankomsten. Hesten havde en upåvirket almentilstand og var i god foderstand. Der var ingen synlige forandringer på VF kode. Da hesten blev taget fra folden og ud på grusstien, var denne øm på begge forben. Hesten var ikke skoet og trængte til beskæring på alle fire hove. Ømheden tilskrives let ømme såler. På den tilstødende fold med blød bund blev hesten mønstret. Ved mønstring i skridt var hesten ikke halt. I trav var hesten 1 grad (af 5) halt. Ved longering på venstre volte var hesten halt 1½ grad VF. Ved longering på højre volte var der kun en let markering på det udvendige ben, VF.

Konklusion: Undertegnede kan konstatere, at hesten d.d. er halt VF og er derfor uanvendelig til enhver form for ridebrug.
Undertegnede finder det dog ikke i uoverensstemmelse med dyreværnsloven at lade hesten leve og gå på fold med dens nuværende halthed."

Ved brev af 10/12 2010 til nævnet har selskabet hertil bl.a. bemærket:

"Sagen vedrører en hesteforsikring med betingelser 0501, hvor vi har afvist at yde erstatning, idet kunden ikke har tegnet uanvendelighedsdækning for hesten. Kunden har kun tegnet alm. livsdækning (dækning A) og sygedækning 1, der kan tegnes i tilslutning til dækning A.

Dette betyder, at der ikke kan udbetales erstatning, selvom hesten erklæres fuldstændig uanvendelig til ridebrug, når hesten kan leve videre, uden at det er i strid med dyreværnslovens regler.

Sagsforløb
Vores kundes hest blev i 2009 halt på venstre forben, og kunden kontaktede os den 12. oktober 2009. Kunden oplyste, at de ikke kunne finde ud af, om det var i benene eller ryggen det var galt. Hesten skulle derfor 14 dage senere på … Dyrehospital for nærmere undersøgelser. Da der var tegnet sygedækning for hesten, sagde vi ok til at hesten evt. kunne blive undersøgt i Tyskland.

Hesten blev først undersøgt og behandlet på … dyrehospital. Da Dyrehospitalet ikke kom frem til en diagnosticering, blev hesten sendt til en klinik i Tyskland.

Kunden kontaktede os igen den 28. oktober 2009 og oplyste, at hesten nu var undersøgt og scannet i Tyskland, og den skulle sandsynligvis opereres.

I Tyskland blev hesten behandlet og artroskopisk opereret i venstre forbens kodeled.

Vores kunde kontaktede os igen den 1. februar 2010 og oplyste, at hesten var på vej til Tyskland igen. Kunden spurgte i den forbindelse, om hesten kunne aflives, hvis den ikke kunne gå. Dertil oplyste vi, at da der kun er tegnet livsdækning, så er det, at hesten bliver halt ikke dækket af forsikringen.

Vi har i forbindelse med undersøgelser og operation af hesten m.v. udbetalt 63.105,73 kr. via den tegnede sygedækning 1.

Vi hørte ikke mere fra vores kunde førend omkring den 12. juli 2010, hvor kunden kontaktede os og forespurgte, om vi kunne slå halv skade, så han kunne få udbetalt halvdelen af livsdækningen.

Dertil oplyste vi kunden, at der ikke er forsikringsmæssig dækning, når der ikke er tale om unødig lidelse i.h.t. bestemmelserne i Dyreværnsloven.

Kunden vendte herefter tilbage senere i juli 2010 og meddelte, at hesten nu havde været i Tyskland igen, og i Tyskland havde de sagt, at hesten led og skulle aflives.

Vi kan intetsteds se, at vi skulle have modtaget noget fra Tyskland desangående, ligesom det må antages at være helt usandsynligt, at en tysk dyrlæge skulle give ok til at lade en hest transportere fra Tyskland til Danmark, hvis den var i en sådan forfatning, at den skulle aflives på grund af unødig lidelse i.h.t. Dyreværnslovens regler.

Kunden kontaktede efter hjemkomsten … Dyrehospital, som fra starten af havde behandlet hesten.

En anerkendt Dyrlæge T. fra … Dyrehospital ville imidlertid ikke skrive en attest, da hesten ikke var unødigt lidende i.h.t. Dyreværnslovens bestemmelser.

Hesten er i juli 2010 blevet røntgenundersøgt af en dyrlæge K. K. angiver, at der er betydelige artrotiske forandringer omkring kodeled VF.

Det skal pointeres, at vi på ingen måde sætter spørgsmålstegn ved, hvorvidt hesten er blevet uanvendelig til ridebrug. Kunden har blot ikke tegnet uanvendelighedsdækning for hesten.

K. vendte tilbage den 22. august 2010 og oplyste, at han den 18. august 2010 havde undersøgt hesten. Han har herefter anbefalet, at hesten blev aflivet. Som det kan ses af attesten fra K. har han imidlertid hverken foretaget eller beskrevet en klinisk undersøgelse.

I henhold til forsikringsbetingelserne afsnit 1, pkt. 6e skal skadetilfælde vurderes af Trygs veterinære konsulent på baggrund af erklæring fra forsikringstagers dyrlæge. I tilfælde af uenighed har Tryg ret til at begære en ny dyrlægeundersøgelse af anden dyrlæge (Second opinion).

Bl.a. på grund af den mangelfulde kliniske undersøgelse fra K.s side valgte vi at få foretaget en Second opinion undersøgelse.

Denne blev foretaget den 6. september 2010 af fagdyrlæge vedr. hestesygdomme S. fra … Dyrehospital.

Fagdyrlæge S. tilså hesten den 6. september 2010, hvor han kunne konstatere lette artrotiske forandringer i VF kodeled.

Han har endvidere gennemset røntgenbillederne fra juli 2010.

Hesten stod ved besigtigelsen på fold med 2 andre heste og havde en upåvirket almentilstand og var i god foderstand. Der var ingen synlige forandringer på VF kode.

Hesten blev afprøvet på såvel grussti og blødt underlag. På grusstien var hesten øm på begge forben. Hesten var ikke skoet og trængte til beskæring af alle fire hove. Ømheden tilskrev fagdyrlægen let ømme såler.

På den tilstødende fold med blød bund blev hesten mønstret. Ved mønstring i skridt var hesten ikke halt. I trav var hesten 1 grad (af 5) halt. Ved longering på venstre volte var hesten halt 1½ grad VF. Ved longering på højre volte var der kun en let markering på det udvendige ben VF
.

Konklusionen fra fagdyrlægen i hestesygdomme var, at hesten er halt VF og derfor er uanvendelig til ridebrug. Han fandt det dog ikke i uoverensstemmelse med dyreværnsloven at lade hesten leve og gå på fold med dens nuværende halthed.

Vi har således

- udsagn fra en anerkendt dyrlæge T. fra … Dyrehospital, der ikke vil skrive en attest vedr. aflivning,

- attest fra fagdyrlæge vedr. hestesygdomme fra … Dyrehospital S., der konkluderer, at det ikke er i uoverensstemmelse med dyreværnsloven at lade hesten leve med dens nuværende halthed,

- vores egen dyrlæges vurdering, der konkluderer, at det ikke er i uoverensstemmelse med dyreværnsloven at lade hesten leve.

På baggrund af ovenstående vurderinger må vi fastholde, at der ikke kan udbetales erstatning efter livsdækningen.

Følgende fremgår af Dyreværnsloven § 20:
Stk. 1: En dyrlæge, der bliver bekendt med, at dyr behandles uforsvarligt, skal anmelde forholdet til politiet. Dette gælder ikke, hvis forholdet ikke er groft og i øvrigt straks rettes.
Stk. 2: En dyrlæge, der tilser et tilskadekommet eller sygt dyr, skal opfordre den ansvarlige til at lade dyret aflive, hvis det ikke kan helbredes, og det vil medføre unødig lidelse at lade det leve. Aflives dyret ikke, skal dyrlægen anmelde forholdet til politiet. Stk. 3: Dyrlægen kan aflive dyret straks, hvis den ansvarlige nægter at efterkomme opfordringen efter stk. 2, og hvis det vil medføre unødig alvorlige lidelser for dyret at følge fremgangsmåden i § 21 jf. § 20 stk. 2, 2. Pkt.

Hesteforsikringen har forskellige dækninger, som kunden kan vælge. Der er netop mulighed for at vælge en uanvendelighedsdækning, der kan benyttes i de mange tilfælde, hvor heste bliver uanvendelige p.g.a. skader som f.eks. halthed eller kroniske lidelser.

Denne dækning har kunden imidlertid fravalgt, og har kun tegnet en sygedækning og en alm. livsdækning.

Vi har fuld forståelse for, at hvis man har en ridehest, og den på grund af en skade eller sygdom ikke kan benyttes til at ride på mere, så har hesten ofte ikke den samme værdi for den enkelte, når hesten er købt som ridehest. Hesten kan på trods heraf alligevel godt have et værdigt liv, og det kan ikke medføre, at forsikringen skal udbetale erstatning for hesten, nar kunden har valgt ikke at tegne uanvendelighedsdækning.

At hesten skal indtage medicin medfører ligeledes ikke, at der er grundlag for at aflive hesten i.h.t. Dyreværnsloven § 20.

Uanvendelighedsdækningen vil nærmest blive overflødig, hvis man blot, når en ridehest f.eks. bliver kronisk halt kan anmode om at få livsdækningen udbetalt.

Det er vores opfattelse, at vores kunde og dyrlægen K. har en manglende forståelse for, hvad der er kriteriet for udbetaling af livsforsikringssum contra uanvendelighedssum.

En dyrlæge der konstaterer, at en hest står i strid med Dyreværnsloven, har pligt til at påse, at hesten aflives. Den manglende aflivning kan illustrere, at dyrlægen ikke selv tror på sin attest, som muligvis er skrevet i misforstået kundepleje i forhold til vores kunde, der ønsker en livsforsikringssum udbetalt.

Konsekvensen af, at en dyrlæge udskriver en sådan attest er, at dyrlægen skal påse, at aflivning rent faktisk finder sted. Dyrlægen har også i.h.t. dyreværnsloven § 20 stk. 2 en pligt til at anmelde forholdet til politiet.

Er det selskabets opfattelse, at der er grundlag herfor, er der mulighed for selskabet til at rette et regreskrav mod dyrlægen for en veterinærfaglig ufunderet aflivning."

I brev modtaget i nævnet 6/1 2011 fra klageren hedder det bl.a.:

"Angående brev d.10 dec. 2010 , er der ting jeg er helt uforstående overfor og meget uenig i.

For det første: fra perioden 12 oktober 2009 til 12 juli 2010 har hesten været hos dyrlægen indtil flere gange, og i mellemtiden skulle hesten have ro og genoptræning efter dyrlægers anvisning.

2) Efter at have været hos dyrlæge T. på … dyrehospital, for at få hesten aflivet efter dyreværnsloven (som han nægtede) foreslog jeg Tryg halv skade, da jeg fik at vide at hesten skulle medicineres resten af sine dage ,en medicin som kan give mavesår samt skader indvendig.

Dyrlægerne i Tyskland ville gerne have aflivet hesten efter dyreværnsloven, men jeg mente at det var bedre at få den med til Danmark, så jeg vidste hvor jeg stod. Jeg ringede til Tryg fra Tyskland, og de insisterede på at få en second opinion på hesten

Den 6. Sep. 2010 har jeg en aftale med Trygs dyrlæge S., som tilser hesten. Som før nævnt trængte hesten IKKE til beskæring af hove .

Hvad der undrer mig rigtig meget er, at ovenstående giver udtryk for at have set røntgenbilleder af hesten, det var han overhovedet ikke interesseret i, skønt jeg tilbød det mindst 3 gange. Så det er USANDT. Jeg har et vidne som kan bekræfte dette. Alt i alt varede besøget ca. 8-10 minutter. Min opfattelse er at han selvfølgelig udelukkende arbejder i Trygs interesse.

Hesten har på nuværende tidspunkt ændret sin adfærd og er svær at komme i nærheden af !

Vi synes stadig at hesten burde aflives efter etisk grundlag og dyreværnsloven, hesten halter, har ondt og medicineres hver dag, og det bliver ikke bedre kun værre. Skal den virkelig bare gå til den dør?? meget uansvarligt og ukærligt overfor Ikke bare et dyr, men VORES dejlige hest !

Håber på hurtig behandling af sagen, da vi ikke ønsker vores dejlige hest skal møde døden på så uværdig en måde."

Ved brev af 24/1 2011 til nævnet har selskabet hertil bl.a. anført:

"I starten af januar 2011 blev jeg kontaktet af kundens dyrlæge K., der ønskede at pointere, at han havde foretaget de nødvendige undersøgelser af hesten. Jeg bad K. om at kontakte vores dyrlægekonsulent og drøfte denne problemstilling med ham. Dette ønskede K. ikke.

Vi tog i stedet en drøftelse af sagen og betydningen af dyreværnslovens bestemmelser omkring aflivning. Dyrlæge K. var på det tidspunkt enig med mig i, at hvis man mener, at det er en overtrædelse af bestemmelserne, bør heste aflives med det samme.

K. oplyste, at hesten godt kunne leve, hvis den fik medicin, men det var hans opfattelse, at det ikke gav nogen mening at lade den leve, når jeg kunne se, hvor meget vi havde udbetalt i sagen allerede. Skulle hesten leve, skulle vi blot udbetale endnu mere.

Jeg pointerede, at det lå helt udenfor det, som han skulle tage stilling til - nemlig om det var en overtrædelse af dyreværnslovens bestemmelser, at lade hesten leve, idet det er afgørende for den forsikringsmæssige dækning i sagen.

Hvorvidt vores kunde ønsker at aflive sin hest er helt op til vores kunde, der kan blot ikke udbetales erstatning i henhold til den forsikringsdækning, som vores kunde har valgt at tegne."

I brev af 8/3 2011 til selskabet fra dyrlæge H.S. hedder det bl.a.:

"Hesten blev i perioden fra oktober 2009 og til juli 2010 undersøgt flere gange af en hesteklinik i Tyskland …, på grund af halthed på venstre forben. Her blev haltheden lokaliseret til venstre forbens kodeled. Hesten blev behandlet artroskopisk samt med ledinjektioner og antiinflammatorisk medicin.

Dyrlæge K. undersøgte hesten røntgenologisk d. 15. juli 2010 og fandt artrosedannelse omkring venstre forbens kodeled.

Undertegnede tilså hesten første gang d. 16. september 2010. Ved undersøgelsen fandtes hesten i pænt huld og ved mønstring var hesten 1 grad halt i skridt og 2 grader halt i trav lige ud på hård bund. Det blev aftalt at behandle hesten med smertestillende medicin. Efterfølgende blev hesten tilset ca. hver 5. dag frem til midten af februar 2011. Hesten har de fleste gange gået for sig selv eller bagerst i flokken når undertegnede har tilset den på folden. I begyndelsen af forløbet sås en god effekt af smertestillende, men i starten af december begyndte effekten at mindskes, hvorfor dosis af smertestillende blev sat op til den maksimale dosis. I starten af februar 2011 sås ingen effekt at smertestillende behandling, og behandlingen blev stoppet.

D. 2. marts 2011 så undertegnede hesten igen. Ved indfangning af hesten fra fold bemærkedes det at hesten gik for sig selv ca. 30 m fra dens foldkammerater. Ved den kliniske undersøgelse fandtes hesten lidt under middel i huld og med forhøjet puls (56 slag/min). Ved inspektion af lemmer fandtes hesten pænt beskåret på alle 4 ben. Det bemærkedes at hesten havde et 'slukket' udtryk i øjnene, og at den var mere uregerlig i forhold til den første undersøgelse i september 2010. Ejer havde ligeledes bemærket en adfærdsændring hos hesten, til trods for at den var i hænder hver dag. Ved mønstring lige ud på hård bund var hesten 1½ grad halt VF, i trav 21/2 grad halt VF og det bemærkedes at hesten var noget uvillig til at trave.

Ud fra de kliniske fund d. 2. marts 2011 mener jeg at hesten ikke trivedes. Den havde tilsyneladende smerter og haltheden VF var blevet værre sammenlignet med da jeg så den i september 2010. Smerterne stammer med al sandsynlighed fra venstre forbens kodeled som følge af artrose-forandringer. Hesten havde endvidere tabt sig og havde et 'slukket' udtryk i øjnene, havde ændret adfærd og kunne tilsyneladende ikke følge med flokken. Med en lidelse som artrose er der ingen udsigt til helbredelse, og eftersom hesten ikke længere responderede på smertestillende medicin var det heller ikke muligt at holde den smertefri.

Det vurderes at være på vej til at overtræde dyreværnsloven at lade hesten leve når den ikke kunne smertelindres, og i samråd og efter ejers ønske blev hesten aflivet d. 2. marts 2011."

I brev af 6/4 2011 har selskabet hertil bl.a. bemærket:

"Vi har modtaget en attest fra dyrlæge H. vedrørende hesten …

Af attesten fremgår det, at hesten blev undersøgt sidste gang den 2. marts 2011 og at den efter ejers ønske blev aflivet samme dag.

Ved undersøgelsen var hesten ikke påvirket af smertestillende medicin, idet hesten ikke havde været behandlet med smertestillende medicin siden begyndelsen af februar måned.

Ved indfangning af hesten gik den ca. 30 m fra de øvrige heste på folden. Pulsen blev målt til 56 slag pr. minut (normalt 36-40 slag pr. minut i **ro**) og huldet var lidt under middel. hesten var pænt beskåret på alle 4 ben. Hesten beskrives til at have et 'slukket' udtryk i øjnene og var ikke lige så håndterbar som ved undersøgelsen i september 2010. Det blev oplyst, at ejer havde bemærket en adfærdsændring hos hesten. Ved mønstring på hård bund var hesten 1½ grad halt i skridt på venstre forben og 2½ grad halt i trav på venstre forben og det blev bemærket, at hesten var uvillig til at trave.

Kundens dyrlæge vurderede, at det ***var på vej til*** at overtræde dyreværnsloven at lade hesten leve, og hesten blev efter samråd og efter ejers ønske aflivet den 2. marts 2011.

Attesten har været forelagt Tryg's dyrlægekonsulent J. som udtaler:

Pkt. 1:
Ved kvantificering af graden af halthed hos heste bruges en skala fra 0 til 5. Fra september 2010 og til marts 2011 er konstateret en forøgelse af halthedsgraden med en 1/2 procent (Forøgelse på 10 %). Usikkerheden i en halthedsvurdering er på mindst 10 %. Det kan således ikke med sikkerhed udledes, at der foreligger en forøgelse af haltheden.

Pkt. 2:
Halthedsvurderingen er foretaget ved mønstring på hård bund. Til vurdering i henhold til Dyreværnsloven er denne undersøgelse irrelevant. På hård bund vil hesten ofte vise en højere grad af halthed end på fold. Hesten vil normalt ikke opholde sig på hård bund og vil ofte vise højere grad af halthed ved mønstring, end når den får lov til at bevæge sig frit i en fold.

Pkt. 3:
Pulsen blev målt til 56 slag pr. minut. Når en hest bliver trukket fra fold og ind på stald, kan pulsen let stige til 50-60 slag pr. minut.

Pkt. 4:
At hesten ikke går sammen med de øvrige heste i folden, kan ikke tages til indtægt for at være i strid med Dyreværnsloven. Det er ikke i strid med Dyreværnsloven at heste går for sig selv i en fold.

Pkt. 5:
Kundens dyrlæge skriver i attesten fra 2. marts 2011, at det er ***på vej til*** at være i strid med Dyreværnsloven at lade hesten leve.
Vi må således konstatere, at det ikke den 2. marts 2011 er i strid med Dyreværnsloven at lade hesten leve.

I den tidligere attest af 22. august 2010 anbefalede kundens dyrlæge at hesten burde aflives i henhold til Dyreværnsloven.

Vi stiller os noget uforstående overfor, at kundens dyrlæge i den første attest fra august 2010 skriver, at hesten burde aflives i.h.t. Dyreværnsloven, og 7 måneder senere anfører, at det nu er på vej til at være i strid med Dyreværnsloven at lade hesten leve.

Hvis hestens tilstand er gået fra, at det er en overtrædelse af Dyreværnsloven til at det nu er på vej til at være i strid med Dyreværnsloven, og Hestens tilstand er derved blevet bedre de sidste 7 måneder.

Pkt. 6:

Det fremgår af vores kundes Forsikringsbetingelser 0501 - Fællesbestemmelser - Afsnit 1 pkt. 6 - 2. afsnit: En forsikret hest må ikke aflives uden Trygs samtykke, medmindre hesten har pådraget sig en akut skade, der medfører, at en dyrlæge påbyder, at hesten skal aflives i henhold til Dyreværnsloven.

Endvidere har vi også tidligere under sagen gjort vores kunde opmærksom på dette, og det kan ikke komme selskabet til skade, at vores kunde alligevel får hesten aflivet uden at kontakte selskabet forinden, således at vi havde haft mulighed for at forlange en second opinion undersøgelse af hestens nuværende tilstand af en fagdyrlæge vedr. hestesygdomme.

I dette tilfælde ville Tryg, da skaden ikke var akut og der i dyrlægens attest ikke fremgår tilstrækkelig dokumentation for, at hesten skal aflives i henhold til Dyreværnsloven, have forlangt en second opinionsundersøgelse, hvilket vi nu er frataget muligheden for.

Vi er fortsat enige i, at hesten har været uanvendelig til ridebrug, men vores kunde har ikke tegnet en uanvendelighedsdækning, hvorfor der ikke har kunnet udbetales erstatning efter denne.

Den nye attest fra kundens dyrlæge giver os ikke anledning til at ændre på vores afgørelse i sagen, hvorefter betingelser for at få udbetalt livsdækningen ikke er til stede.

Vi fastholder således vores afgørelse i sagen."

Herefter har klageren i brev af 1/5 2011 bl.a. anført:

"Da … havde en hovbyld i starten af februar måned, valgte vi at tage medicinen fra den, for at finde ud af om det var hovbylden, der på dette tidspunkt gjorde at hesten var blevet dårligere.

Efter endt behandling af denne hovbyld, gik det ikke bedre med hesten og vi valgte at sætte dosis op iflg. Aftale med dyrlæge H. (jeg havde på dette tidspunkt et lager af finadyne liggende).

Efter en uge kontakter jeg dyrlæge H. igen, da hesten ikke bliver bedre efter DOSIS er sat op.

Jeg beslutter at aflive hesten efter dyreværnsloven, da hesten ikke trives og har smerter som kan ses ud fra attesten !

Har svært ved at forstå J.s bedømmelse af halthed, der er på nuværende tidspunkt 3 dyrlæger de udtaler sig forskelligt om dette.

Der udtales at hesten ved mønstring blev vurderet på hård bund, det må havde været ok, da jeres egen second opinion dyrlæge S. mønstrede hesten på samme bund !

Dyrlæge K. har været i branchen i mange år, han kender til denne sygdom og ved at det kun bliver værre med tiden, derfor anbefalede han aflivning iflg. Dyreværnsloven, idet hesten allerede på dette tidspunkt var meget dårlig. Men tryg ville have en second opinion så derfor blev den ikke aflivet på dette tidspunkt.

Som før nævnt var S. ikke ærlig i sin beskrivelse omkring hesten, da han slet ikke ville se de røntgenbilleder der var taget af hestens ben. Det udtalte han dog at han havde ??

Dyrlæge H. er netop blevet færdiguddannet som dyrlæge, derfor skriver hun nok at det var på vej til at overtræde dyreværnsloven, at lade hesten leve videre, idet hun ikke har erfaring indenfor dette endnu.

Jeg tager derfor selv denne beslutning, da jeg ser en hest der ikke kan SMERTEDÆKKES MED DOBBELT DOSIS FINODYNE og har det meget dårligt.

Jeg kan ikke se nogen ide med en fagdyrlæge, da han ikke viste sig at være troværdig sidst.

Der kan stadig laves en undersøgelse af hestens tilstand, da benene er gemt!

Til slut vil jeg nævne, at hesten havde en sygdom som ikke kunne helbredes, men kun blive værre med tiden. Hvis hesten ikke ville dø pga. dette, ville den få nogle følgesygdomme pga. den høje dosis af medicin og dø på et senere tidspunkt.

Vi mener dette hører under livsforsikring, og ikke uanvendelighed."

Hertil svarede selskabet i brev af 20/6 2011:

"Vores kunde anfører i sit brev af 1. maj 2011 til ankenævnet, at hesten i februar 2011 havde en hovbyld.

I den forbindelse skal vi oplyse, at vi stiller os uforstående overfor, at dyrlæge H. i sin erklæring dateret 8. marts 2011 intet nævner om, at hesten har haft en hovbyld. Det må betragtes som en væsentlig lidelse i forløbet. Dog er en hovbyld en kortvarig lidelse, som med rette behandling ikke har haft betydning for hestens fremtidige prognose.

Vores kunde anfører endvidere, at fagdyrlæge S. har mønstret hesten på hård bund. Dette er ikke korrekt. I den forbindelse skal vi henvise til attesten fra fagdyrlæge S. af 6. september 2010, hvoraf fremgår, at hesten blev mønstret på den tilstødende fold med blød bund.

Kunden dyrlæge H. skriver i sin erklæring af 8. marts 2011, at hun har mønstret hesten på hård bund. Det er almindelig anerkendt ved bedømmelse af kronisk og uhelbredelig halthed i relation til Dyreværnsloven, at bedømmelsen skal ske med hesten fri på fold (ikke hård bund) og grænseområdet er 1 grad halt i skridt og 3 grader halt i trav.

Kunden anfører, at fagdyrlæge S. ikke har set røntgenbilleder af hestens ben. Dette er ikke korrekt, idet vores dyrlægekonsulent har fremsendt røntgenbilleder heraf til fagdyrlægen inden second opinion.

Endelig anfører vores kunde, at hans dyrlæge H. er nyuddannet, og at det nok er derfor hun anfører, at det var på vej til at overtræde dyreværnsloven at lade hesten leve videre.

Ifølge vores kunde tog han selv beslutning om at lade hesten aflive, fordi dyrlægen ikke havde så meget erfaring.

Det er vores kundes opfattelse, at hesten havde en sygdom, der ikke kunne helbredes, men kun ville blive værre med tiden. Desuden mener kunden, at hvis hesten ikke ville dø på grund af dette, ville den få nogle følgesygdomme på grund af den høje dosis medicin og dø på et senere tidspunkt.

Ifølge vores dyrlægekonsulent ville hestens lidelse (kodeledsarthrose) sandsynligvis ikke forværres, hvis hesten ikke blev belastet unødigt.

Endvidere ville det være højst usandsynligt, at hesten ville dø af dens lidelse.

Desuden er der ikke givet Tryg mulighed for at vurdere, om den smertestillende behandling, som hesten blev ordineret, var relevant.

Sluttelig skal vi igen fremhæve, at det fremgår af vores kundes Forsikringsbetingelser 0501 - Fællesbestemmelser - Afsnit 1 pkt. 6 - 2. afsnit: En forsikret hest må ikke aflives uden Trygs samtykke, medmindre hesten har pådraget sig en akut skade, der medfører, at en dyrlæge påbyder, at hesten skal aflives i henhold til Dyreværnsloven.

Endvidere har vi også tidligere under sagen gjort vores kunde opmærksom på dette, og det kan ikke komme selskabet til skade, at vores kunde alligevel får hesten aflivet uden at kontakte selskabet forinden, således at vi havde haft mulighed for at forlange en second opinion undersøgelse af hestens nuværende tilstand af en fagdyrlæge vedr. hestesygdomme.

I dette tilfælde ville Tryg, da skaden ikke var akut og der i dyrlægens attest ikke fremgår tilstrækkelig dokumentation for, at hesten skal aflives i henhold til Dyreværnsloven, have forlangt en second opinionsundersøgelse, hvilket vi nu er frataget muligheden for.

Vi er fortsat enige i, at hesten har været uanvendelig til ridebrug, men vores kunde har ikke tegnet en uanvendelighedsdækning, hvorfor der ikke har kunnet udbetales erstatning efter denne.

Den nye attest fra kundens dyrlæge giver os ikke anledning til at ændre på vores afgørelse i sagen, hvorefter betingelser for at få udbetalt livsdækningen ikke er til sted.

Vi fastholder således vores afgørelse i sagen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Dækning A - Almindelig livsdækning**

Forsikringen dækker med forsikringssummen, jf. dog punkt 10 og 14, i tilfælde af hestens

a død eller aflivning i henhold til Dyreværnsloven."

Nævnet udtaler.

Efter sin gennemgang af sagen, herunder udtalelserne fra dyrlægerne, finder nævnet det betænkeligt at fastslå, at aflivningen af hesten er sket i henhold til dyreværnsloven.

Nævnet har truffet sin afgørelse på skriftligt grundlag. Det kan derfor ikke udelukkes, at en egentlig bevisførelse for en domstol kan give et andet resultat. En sådan sag må i givet fald anlægges af klageren mod selskabet.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand